

Tétel	Utolsó árfolyam	
	penz	áru
magy. ker. bank.	101.25	101.50
sbirtokos. föld-int.	101.50	102.—
bbsségek.	—	—
mei vasut	98.—	96.50
— dombr. zék, v.	91.75	92.50
hajóz. társ. . . .	—	—
ti vasut.	91.—	91.50
oti v 1874 ki b.	91.—	91.50
va-ut v	91.—	91.50
derb . . . . . (ezüst)	103.50	104.—
ánczhid	97.—	98.—
üzsedé-épület	—	—
csorjegyek.	—	—
hintézet	175.50	176.50
rajegy	40.—	41.—
—	18.—	19.—
—	38.50	39.50
znemek.	—	—
— (vert)	5.63	5.65
— ar 8 friso arany	955.—	957
—	9.55	9.57
— bankj. 100 márk.	58.70	58.80
oijama (3 óra)	—	—
— 100 ném. bir. m.	58.70	58.80
— 100 holl. frírt.	—	—
— 100 frankért.	47.70	47.80
— 100 frankért.	47.70	47.08
— 10 font sterl. . .	120.20	120.40
asi árfolyamok.	—	—
— jaradék	117.50	—
— os hitelbank	361.—	—
— és lezáml. b.	164.—	—
— bank	368.—	—
— bank	—	—
— gedi kölcsön	116.—	—

KÖZSEF
BUDAPESTEN.
Raktár: Váci-körút 68. sz.
Tett javított gyártmányait mint
rostával,
szelével,
almok szá-
am alatt
mas eké-
rostákat,
ított le-
mindenemű gazdasági gépek
mentve.

ell erős, szapora	3.30
vegyitek extrafinom	4.00
vegyitek kitűnő	4.30
urgi vegyitek, erős ff.	3.75
li rizs extraf. tisztaszemű	1.60
li rizs legf. nagyszemű	1.40
li rizs finom, durvaszemű	1.15
gy-Ságo valódi keletindiai	1.75
in-Rosin magnéskül	2.60
in-Rosin legnagyobb, jó	2.—
la édes legnagyobb	4.95
feketé legjobb	3.45
vagy szegfűszeg	3.—
teshering, legjobb 30	1.75

Kérem, a czéget az uánzókéval
em cserélni!

H. Schulz Altonában, Ham-
burg mellett. Fennáll 1864. óta.
(165.)

áz.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz a minden közlemény:
TELEGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségben. Egyébütt a postahiva-
szalok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petitorsorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeii hirdetések, alku szeriat a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beigtatásért külfö
30 kr.
„Nyilt-tár“-on megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmestelenül beküldött
késiratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyasintén kéziratok nem adatnak
vissza.

Debreczen, július 19-én.

Ha már magában Austriában mindinkább előtérbe tolatik a nemzetiségi kérdés, ha már maga az osztrák kormány — bár nyíltan ki nem mondta még, de — tényleg ráhelyezkedett a nemzetiségi alapra, szükséges elmélkednünk nekünk is arról, hogy az ottan jelenleg folyó és esetleg felmerülő változások mi hatással lehetnek a mi állami életünkre?

Már maga az a körülmény, hogy Ausztriában a németiség uralmat a szlávok hegemoniája váltja fel, lehetetlen, hogy reánk is hatással ne legyen. A miy betolyással volt a német Ausztria német nemzetiségű lakóira, hazánknak ép oly hatással fog lenni a szláv Ausztria hazánk szlávjaira. — És ez nem épen közönyös reánk nézve. Igaz, hogy a magyarországi szlávtság nem egy tekintetben teljesen el van szigetelve egymástól, az is igaz, hogy a tömeg nagy mértékben miveletlen és államalkotási eszméket nem igen táplál. Am bizonyos körülmények közt az elszigeteltség csak inger az érintkezésre és a miveletlenség okozója és eredményezője sajnálatra méltó cselekményeknek, mint ezt hazai történetünkől legközelebről 1848-ban a nemzetiségek lázongása bizonyítja.

Ma már majdnem kétségtelen, hogy Ausztriának politikai színezete megváltozik, ma már úgy kell tekintenünk a jövő Ausztriát, mint szláv birodalmat, mert az osztrák-németek nem gondolkoznak helyesen, midőn jelenleg meglevő szellemi fölényüket állandóan uralkodónak vélik a

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Egy nyári éj olasz földön.

A sötétkék olasz égről lemosolyognak a fénylő csillagok, mint szép, sugárzó leányzsemek; a csöndesen szunyadó tengerekből, La Spezzia, tükörről szolgálnak nekik. Hízkelkedőleg suttognak a gyöngén fodrozott hullámok és csókolják a hegység lábát, mely mintegy védőleg átöleli óriás karjaival az öblöt; égnek emelkedő ciprusok, melyek fölött már évszázadok vonultak el, diszítik a hegyek ormait; a hold hasztalan igyekszik a bus olajfák hamvaszöld lombjain áthatolni, hogy megcsókolja a myrthus virágát, mely szerényen nyílik azoknak tövében.

Fűn a magasban, a hegy ormán áll egy régi vár, mely jelenleg zárdául szolgál. Maria-ünnepey van ma ott fűn, hatalmas fahasábok lánognak a kövel kirakott, parkányzott háztetőn, a tűz vad, piros fényt vet az alvó vízre, itt ott fölviillan, az álmódó hullám elpirul, aztán eltűnik a fény s újból megjelenik más helyen: úgy látszik, mintha a habléányok kíváncsian emelkednének a hullámokból, halgatván az ünnepeyes, haikkal rezgő hangokat, melyeket a szellő hoz a zárdából, egy-egy kebel fájdalmas sohajaként, mely a világ boldogságáról lemondott.

A tengerbe messzire benyul a hegység sor éle. Ott vigabban tánczolnak a hullámok; szilaj kedvvel zognak a mélyen kimosott szikla alatt, melybe ezredéves tü-

jövőre nézve is. A szláv faj, kivált a déli szlávok képesek a művelődésre, s mihelyest hatalomhoz jutnak, művelődnek is, és egy olyan fokról tovább haladni, melyen ma a németek állanak, nehezebb a tovább haladás, mint ama foknak elérése.

Mit várhatunk a szláv Ausztriától?

Mindenek előtt számításba kell vennünk, hogy a közös monarchiában lakó szlávok olyanmilyra különbözök nyelv, szokas, hagyomány, vágyak s miveltiségi fokozatra nézve, hogy bátran vehetjük őket külön fajoknak, annyira ellentétesek gondolkozásra nézve, mint például a lengyel és az orosz. Ebből önként folyik ama megnyugtató következtetés, hogy a szlávok uralomra jutása a közös monarchia egyéb nemzetiségeire korántsem lesz olyan veszélyes, mint volt a némete, míg az osztrák császár egyuttal német császár is volt. Reánk magyarokra határozottan előnyösnek látszik a vajudó változás a közös birodalom másik felében. — Ugyanis a hazai németiség, hogy fenttarthassa faji jellegét, kenytelen lesz teljes mértékben azonosítani magát a magyarsággal az érdekazonosság alapján. Mig eddig németjeink mind Ausztria felé hajoltak, ezután bennünk keresnek támaszt.

A magyar korona alatt élő szlávok legnagyobb és legtömörebb része Horvátországban lakik, és bizony Horvátország sokkal gyengébb kapcsolatban áll velünk, minthogy esetleges elszakadása is valami különösebben sajnó sebet okozna, sőt sok

tekintetben kívánatos az ránk nézve. Tótjaink e minden szláv közül kiváló jámbor faj, ha az izgatásoknak pillanatokra talán engedne is, igen hamar belátnák, hogy nekik e földön élni halni kell s hogy boldogulniok csak egy uton lehet, ha a lovagias tevékeny és bátor magyar nemzettel testvériesen egyetértve, egy célért, a haza megtartásáért él.

A szláv kérdés egyébiránt csak az esetben bír veszéllyel ránk, míg a monarchiában elnyomott szlávok vannak, mert addig az orosz kecségtetésnek van hatása. A mint azonban meglelik az őket megillető tevékenységi kört és birtokába jutnak, a szám arány szerint őket megillető jogoknak saját önállóságuk megvédésére törekcsenek inkább, mintsem egy zsarnok hatalom igáját volnának hajlandók viselni.

Mindent összevéve az Ausztriában jelenleg folyó nemzetiségi mozgalmak, ha kellő határok közé lesznek szoríthatók s békés uton tisztázhatók, Magyarországra épen nem bírnak veszélyes jelleggel, sőt tekintetbe véve a német faj eddigi erőszakos törekvését, folyvást elnyomni minden téren Magyarországot, szinte kívánatos e változás azon természeti igazságból indulva ki, hogy annak, ki sokaig volt elnyomva, célja a szabadság istápolása és nem mások leigázása lehet.

Talán ha a változás rögtön menne végbe, a szlávok nem tudnák mellőzni részben a bosszuállás, részben a hirtelen hatalomra jutottnak pöffeszkedésre indító érzetét, de a változás nem lesszen azonnali, Ausztriában még sok idő múlva jutnak a szlávok tulsulyra és akkorára

változik egy szem se villan föl jókedvében, csak néha-néha törnek ki egyes torokhangok: „Go ahead! All right! Bak!“ Ez az Osszian kűdös országában születeknek vigadása, a mozdulatokban semmi nyoma sincs a kecsnek; Italia lehelete, ege és isteni természetem hat varázserővel a hideg kedélyekre.

De az öblől tulsó oldalán, ott olasz jókedv uralg! Egy magányos házacska áll a hegysor lábánál. Fehér falai tündökölnek a hold fényében, kiemelkedve a snesóg fák sötét zöldjéből. A kis kertben a ház előtt brokoli van ültetve, nagy levelei úgy néznek ki, mintha szürke vasból lennének, a görögdinnye indái az ajtó oszlopaihoz simulnak, a hold sugarai belopóznak az elevezőld lombokon keresztül, melylyel a vadszőlő a száraz nádkerítést bevonja, mintha szánólag új életet akarna neki kölcsönözni.

Benn a házban dévaj kedv uralkodik. Az öreg vinczellér leánya lakadalmát ünneplik, tejes, karcsu alakja szerelmese karjában nyugszik. Ennek szilaj feketé, szeméi tüzesen csillognak keskeny, sovány, de fértiasan szép arcából, fehér fogai villognak ujjongása közben, hegyes kalapja merészen ül dus, kékefekete haján és a leány föltekint hozzá nagy, sötét ábrándos szemével, a piczi szalmafonadék, mely nála a kalap helyét pótolja, lecsuszott szép fehér nyakára, dus, tömött hajának fonadékai szabadon függnek alá, a skarlátpiros fűzőváll ezüst lánczai alig fékezhetik a sziv heves dobogását, a kebel szenvedélyes hullámzását.

meg fogják ismerni, mi a valódi szabadság és hogy kell a hatalommal bánni?!

A magyar nyelv és a hadsereg.

A mi közönség elnevezett armádiánk granicasar gyerekekből faragott portopés futárjai nincsenek kibéktülve a mi nyelvünkkel. Nem fér a fejükbe, hogy ennek a rebellis fajnak is van még létjoga az ő Osterreichcna takolt krix-kraxos hazája mellett is, a melynek keze nyoma még most is ott sajog egy némelyik biéh galéros excellenz hátán.

Azért kereste meg a Komáromban székelő tüzérezred parancsnoksága fővárosunk hatóságát, hogy egy tiszti vizsgára jelentkezze magyar ifjut: R. O. államvasuti gyakornokot, azért, a miért oly merész volt, hogy egy fővárosi katonai ügyosztálynál kiállított nyilatkozatot magyarul fogalmazott, részeltesse szigorú dorgatoriumban. A fővárosi tanács pedig válaszában kijelenté, hogy „R. O. hivatalos utasítás folytán készíte nyilatkozatát az állam hivatalos nyelvén: magyarul, mivel a fővárosi tanácsnak eddigéle semmi hivatalos tudomása sem volt arról, hogy a magyar nyelvnek magyar ifjak által való használata cs. és királyi osztrák-magyar hadseregben megrovásra méltó cselekmény tárgyat képezne!“

A „tunya“ nép.

(*) A sik alföldön peng a sarló, halomra omlanak a szép sárga kalászkok. Gyűjük a kincset, miből a nép munkája folytán az összes, az egész ország fog táplálkozni.

Megfeszített munkát kíván az aratás. Még az éj sem szolgálhat gátul abban, kivált ha magyar ember fogja me a végét. Heteken keresztül foiy ez a nagy munka, melynek áldása élvezetkor a szobatudósok egész serege szokott elmélkedni, s kiálti, hogy a magyar nép azért pusztul, mert

„La donna e mobile qual pium al vento!“ (Az asszony ingatag sat.) kezdi meg inceisekedőleg a vendégek valamelyike Verdi ismert tüzes áriáját; valamennyi utána énekel, mind fölgráulnak helyeikről, a pohár vino Astival megtöltve, valamennyi énekel, jól, russzul, amint tudják, és a czithera s a mandolin hangjai kísérik, a tamburin vadul hangzik bele, csörgön és csengőn csörögnek es csengnek, a menyasszony szép barátóinok nevetéséhez hasonlón. Mindig hangosabb lesz az ének, mindig gyorsabban cseng a tamburin. — „Tánczoljuk a tarantellát!“ kiáltja a vőlegény. „Tarantellát! tarantellát!“ — hangzik mindenfelől. „Carlo legyen az első a menyasszonnyal!“

Mindnyáján visszavonulnak, hogy helyet adjanak a tánczó párnak. „Megálljatek!“ kiált az öreg vinczellér a körbe ugorva, mint egy ifju. „Előbb bort ide!“ A zene elhallgat, a boros kancsókat sorba mennek, az öreg is szinig megtölti serlegét, komolyan tekint a fölemelt borra. „Moudd csak, borocsám, haragszol, hogy bezártalak a hordóba? Bizony! még el is pirultál dühödben, hogy inni akarlak! Vén büös! Ne remélj bünbocsánatot! A szent Boromeo maga sem menthet meg téged haragomtól? Ismered büneidet? Meghallgató-e csak egyetlenegyszer is a szent misét, mig künn voltál a szőlőhegyen?“ — „Nem! nem!“ ujjong az egész társaság.

Es mindenek fölött, — folytatja az öreg, — én adót, vámot, dézsmát fizetek! Es te nem bujtál el gyáván, midőn a

